

GULYÁS LÁSZLÓ

MEGHAL A CSÖND

*Állj fel a magasba,
meglátod
mosolygását a kéklő térnek.*

*Egy madár jön nyugat felől,
kelet felé megy,
keresi a napvilágot.*

*Állok a folyó mellett,
s hallom a búzaszemek
pattogását,
mélyen belül, ahogy szaggatja
szálait a csöndnek.*

*Megállt a szél, s ez
nekünk jó,
hallgassatok egy kicsit,
mert meghal újra a csönd.*

*Egy virág áll egymában,
ellankad
és ledől az éjszakába.*

*A szép őszi éjszakába
egy fa elsírta magát.
Valamit keresett.
Talán azt a puha fészket,
amely leesett már?*